

է քաջ զիրոնայ լեզուն՝ որով պիտի խօսի. պէտք է զաղափարներն ընդլայնելու և լծորդելու, տրամախոհելու մարզանք ըրած լինի մտովի. պէտք է վարժ ըլլայ իր արտայայտութիւնները երանգաւորելու, այսինքն ոճին զիտութիւնը եւ արուեստը ունենայ նոյն ատեն: Պէտք է կարգացած ըլլայ մեծ քարոզիչները. ու այդ քարոզիչներէն ոչինչ պիտի հասկնայ, եթէ նախ համացած չըլլայ Ս. Գրքին, զի անոնք Ս. Գրքէն միայն ներշնչուած են:

Ամէն քարոզիչ, համբալ կամ փորձ, իր խօսելիք նիւթին լիովին պատրաստութեամբը պէտք է ելլէ բեմ: Այս ընդհանուր կանոնէն վերջ կարելի է աւելցնել. պատահական եւ հարկեցուցիչ պարագաներու մէջ, ափյափոյ կամ յանկարծօրէն խօսելու համարձակութիւն անոնք միայն պէտք է տան ինքզինքնուն, որոնք երկար տարիներու փորձառութեան հետ՝ խօսքի սպաղսցուած շնորհքը ունին, և որոնց համար գրեթէ անծանօթ ոչ մէկ անկիւն ունի իրենց ասպարէզը: Որ ըսել է թէ անոնք որ կը խօսին յանկարծ՝ խօսած ըլլան դարձեալ ոչ առանց պատրաստութեան. ամէն նիւթի զաղափար, ծրագիր և ընդլայնում իր պատրաստ մթերքը ունեցած ըլլալով իրենց մէջ:

Քարոզելը աւետարանել է. Ս. Գրքը պէտք է ըլլայ քարոզին զանաւորանք. Ոչ մէկ զիրք այնքան օգտակար է, ինչպէս կ'ըսէ առաքեալը (Ի. Տիմ. Գ. 16-17), ուսուցումի, խրատի, սաստի թելադրութիւններով, մարդը կատարելութեան մղող օրինակներով այնքան հարուստ, և զերազոյն հեղինակութեան մը ազդումներով այնքան ներգործող՝ որքան Աստուածաշունչը:

* * *

*

Դուն սոսկ եթէ կարենայիր բանալ այս դուռը լուսափակ
Ո՛չ թէ ոսկի բանալիով որուն երազն է srsմախօս
Այլ քու շունչիդ մէկ հրպուսէն բացուէր խորհուրդն իր սպիտակ
Ու հնչէի՛ն մարգարիտներն աղբիւրներու կախարդանոս:

Ու հնչէր ձայնըդ որուն ես լըռութենէն իսկ յուսացի
Ամենադաւն քաղցրութիւնն ուր խօսեցան ինծի բառեր
Ոչ թէ սիրոյ կամ բերկրութեան այլ նոր բառեր որոնք ինծի
Աւթաւհի ճրք սրտին հիւսող էին նըւա՛գ սքանչելի:

Եղի՛ր — ու պահ մ'իմնութենէդ ազա՛ս ինծի՛ սեւեռէ՛ դուն
Եղի՛ր այս կրակն որ կը քրծէ սափորին ձոյլը զրաւթուն
Բա՛ց աչքերուս մինչեւ յետին ծալք մինչեւ ֆոլն երազին:

Ինչ որ քեզմէ ինծի կուգայ լուսէ պասկերն է մանկութեան
Քու մասներէդ հոգիիս մէջ ոսկի մեղր ու կաթ կը հոսին
Աստեղաւէն ապարանքիդ ես բանտարկեալն եմ յաւիտեան:

ԱՐՄՆԵՆ ԵՐԿԱՐ